

Handling, sin Tro i Gjerning. Det skal derimod siges om den Anden, jeg har tilladt mig at nævne, vor nuværende Finanzminister Andra, at han viser sin Tro i sine Gjerninger. Jeg skal ogsaa tillade mig at oplæse en enkelt Utring af ham. Jeg er overbevist om, siger han i den grundlovgivende Forsamling, at ligesom en dygtig, fristndet og oplyst, men netop derfor, troer jeg ogsaa, en inden Lovens Omraade sikket og uafhængig Embedsstand er det bedste Barn for Frihedens sande og rette Gjennemførelse, saaledes er ogsaa paa den anden Side en afhængig, for Vilkaarligheder priisgIVEN og derfor ogsaa kun altfor let servil og demoraliseret Embedsstand det farligste Baaben, man kan give Regjeringen ihænde, for derved at beskæmpe og undergrave Folkets Frihed. Han indrømmer med Hensyn til denne Sag, at der kan være enkelte høiere staende Statsembedsmænd, hvis Forflyttelse og Affattelse maa være aldeles overladt til Regjeringens egen Raadighed; men det er en overilet Slutning og usvarligt deraf at slutte, at alle Poster skulde være lige Vilkaarlighed undergivne. Indvendingen hentes fra en aldeles falsk Opfattelse af den moderne Stats Natur, der antages at medføre Nødvendigheden af, at Regjeringen gives denne fuldkomne vilkaarlige Raadighed over Embedsstanden. Denne Opfattelse hviler sikkert paa et falsk Grundlag. Jeg kan ikke undlade at nævne dens Rilde. Det er i Frankrig, i Jacobinerklubben i Paris, at man først ikke blot har fordret denne Magt for Regjeringen, men igjennem Terrorismen bragt den til Anvendelse. En stor og mægtig Aand har betjent sig af dette Redskab til sin højeste Interesses Gjennemførelse. Napoleon benyttede sig af den Magt, som laa deri, og igjennem den franske Indflydelse er den samme Institution siden trængt ind i Tydsland, navnlig i Rhinforbundet, som dengang var undergivet det franske Herredømme. Endelig maa jeg ogsaa, med Hensyn til hvad jeg før sagde, at denne Aand havde vist sin Tro i sine Gjerninger, bemærke, at jeg herved sigtede til, at han, som vedkendte sig saa humane Principer, ifølge den samme Humanitet har i et høitberøvet Embede indsat en Mand, som han dog visse selv maa erkjende, at hans

politiske Anskuelser ere meget afvigende fra. Altsaa, medens den forrige Minister ikke blev sine Udtalelser tro, saa er denne Minister bleven sine Udtalelser tro; og derfor sagde jeg, at han i den Henseende havde vist sin Tro i sine Gjerninger. Naar hans gode Genius ogsaa bragte ham til at opfordre Forsamlingen til ikke at gaae ind paa dette Forslag, saa var det, ligesom han anede, at han i Fremtiden skulde blive Gjenstand for et Misbrug af denne Bestemmelse, og derved komme til at vandregne ustadigt omkring og blive berøvet sin Embedsstilling. Ogsaa var der en Minoritet i den grundlovgivende Rigsforsamling, som foreslog, at man her i Danmark, ligesom i Sverrig og Norge, ved en særegen Paragraph skulde bestemme, hvilke høiere Embedsstillinger, der kunde medføre Affatteligbed uden Lov og Dom, for derved at værne om de andre; thi saaledes er det bestemt i den svenske Grundlov af 6te Juli 1809 og i den norske Grundlov af 17de Mai 1814. I begge disse Grundlove fastsattes undtagelsesviis de høiere stilledede Embedsmænd, som kunne affattes, men Reglen er, at Embedsmænd ikke kunne affattes. Naar jeg siger, at det staaer i den norske Grundlov, at de kunne affattes, saa maa bemærkes, at man ikke har læst Grundloven saaledes i Norge, som man har læst Grundloven i Danmark; thi her har Regjeringen udtømt enhver Mulighed, som var stillet i Udsigt som et Regjeringsprærogativ; men i Norge har man ingenlunde læst den saaledes. Naar det hedder, at disse Embedsmænd kunne affattes, have vi ikke et eneste Exempel efter 40 Aars Erfaring paa, at noget Saa-dant er skeet. Det hedder i den norske Grundlov — i den svenske ere alle Geistlige uaffattelige uden ved Dom — at Biskopperne kunne affattes; men vi kunne nævne flere Exempler paa Biskopper: Riddervold, Arup og von der Lippe, som Alle med stor Frimodighed have udtalt sig imod Regjeringens Foranstaltninger, baade før de vare Biskopper og efter at de vare blevne Biskopper; men man har aldrig seet, at Regjeringen har søgt at krumme et eneste Haar paa deres Hoveder. Jeg vil ogsaa, medens jeg taler om Norge, minde om, i hvilket Forhold Embedsstanden der i Stortinget